

slaget var noget utheldig redigeret, men det forekommer mig dog ikke; thi naar det hedder „Brandfogderne i nærmeste Sogne“, saa er det dog ganske naturligt, at Brandfogden i det Sogn eller den By, hvor Branden er, maa være med indbefattet. Det er ganske vist, at Naboerne ikke ere omtalte, men det anseer jeg ogsaa for mindre vigtigt; thi de nærmeste Naboer i Ordets egentlige indskrænkede Betydning kunne jo i Almindelighed see, hvad der foregaaer; de behøve ikke at reise; med Hensyn til Behoerne af de omliggende Sogne, der skulle møde ved Ildbrande, er det derimod af meget stor Betydning, at idetmindste Brandfogden faaer Underretning, for at han videre kan meddele, at til den og den Tid og i den og den Egn bliver en Bunte Palm, eller hvad det nu kan være, afbrændt. Man er da sikker paa, at disse Folk ikke uden Nytte komme til at kjøre, fordi de troe, der er Ildbrand. Jeg slutte derfor meget tilraade, at det høitærede Thing vil vedtage dette Forslag, der vil afhjælpe ikke saa faa Alemper, der i den Retning finde Steb.

Kjøer: Jeg kan fuldstændig tiltræde, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsbogsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Hansen), ligesom jeg for største Delen kan tiltræde, hvad der er udtalt af den ærede Justitsminister. Naar den ærede Rigsbogsmand for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Schulin) beraaber sig paa Naturkynigheden, skal jeg ikke strides med ham derom; derimod maa jeg tilstaae, at jeg ogsaa har Erfaring for, at Afbrænding af Mosejord i den tørre Aarstid, med Hensyn til hvilken han udtalte, at det i mangfoldige Tilfælde var umuligt at standse dens Udbredelse, er farlig, men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man efter min Formening kunde indføre en Bestemmelse i Paragraphen, som vilde afværge en saadan Fare. Der siges nemlig i § 25, som omhandler dette Spørgsmaal: „I Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September maa der i Heder ikke afbrændes paa Roden staaende Lyng, Hedetørv eller Mosejord, ei heller ompløjet Hede- og Mosejord, med mindre denne er afføndret fra den til-

grændsende Hede derved, at et Belte af mindst 30 Alens Brede forud i samme Aar er afbrændt eller affrællet.“ Det er ganske vist, at her er taget Forholdsregler, som man, naar man tager Hensyn til Bredden, skulde troe til enhver Tid vilde kunne forhindre Ildens Udbredelse, men efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene, er det ikke Tilfældet; thi det har jo viist sig, at Ilden i den tørre Aarstid kan trænge ned i Underlaget og derved, trods Affrælningen, gaae over paa anden Mands Grund. Den Bestemmelse, jeg derfor kunde ønske at indføre, var, at man indskrænkede Bredebestemmelsen, jeg skal ikke udtrykkelig sige til hvor meget, men for at anføre et Tal, som jeg troer det kunde være passende at nedsette den til, skal jeg nævne 10 Alen, hvorimod man tilføiede, at der skulde udgraves saa dybt, som det brændbare Materiale, der kunde befordre Ilden over paa anden Mands Grund, viste sig. Dette er efter min Mening den bedste Forholdsregel, man kan tage for at sikke imod, at anden Mands Jord bliver angreben af en Ild, der er antændt for at afbrænde en Mose, thi ligesaa vist som dette kan skee trods Affrælningen, ligesaa vist holder jeg mig paa den anden Side forvisset om, at naar man udgraver i den Dybde, hvori det brændbare Materiale viser sig, er man under alle Omstændigheder sikker. Det var altsaa en saadan Bestemmelse, jeg kunde ønske indført i Paragraphen. Den ærede Rigsbogsmand for Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen), der har stillet Endringsforslaget under Nr. 45, paaberaabte sig i sit Svar ligeoverfor mit Foredrag, at han ikke vilde have Andet indført, end hvad der allerede bestaaer, men jeg vil gjøre ham opmærksom paa, at man her har at tage Hensyn til, hvad der foreligger, men ikke til, hvad der bestaaer eller tidligere har bestaaet. Jeg troer sikkert at kunne paastaae, at der for en Deel Aar tilbage ikke saa almindelig har været Tale om Afbrænding af Hedejord og Mosejord. Og hvorfor? Fordi man først senere er kommen til Erkjendelse af, at den Slags Jord, som man efter det Standpunkt, hvorpaa Agerbruget tidligere stod, ikke i og for sig har betragtet som god, ved den Behandling, som